

KRONIKA

2011

PF - KAPUSTOVI - 2011

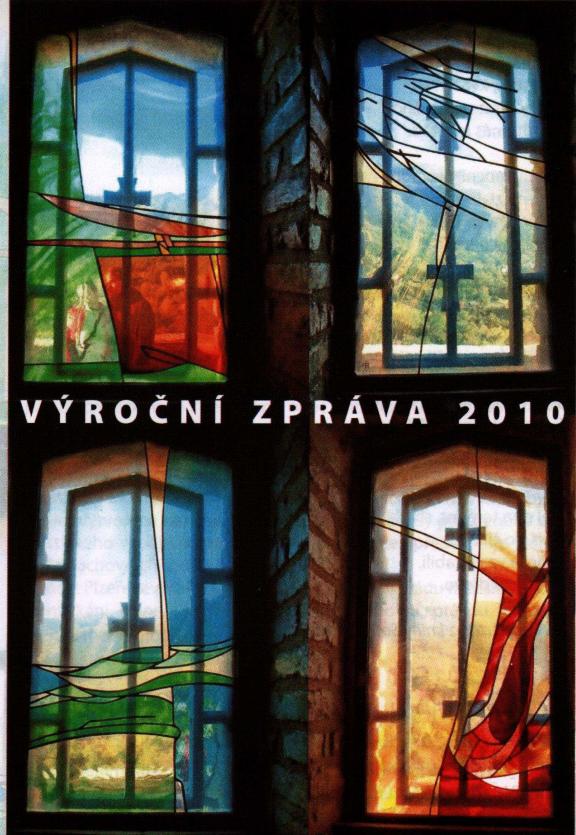
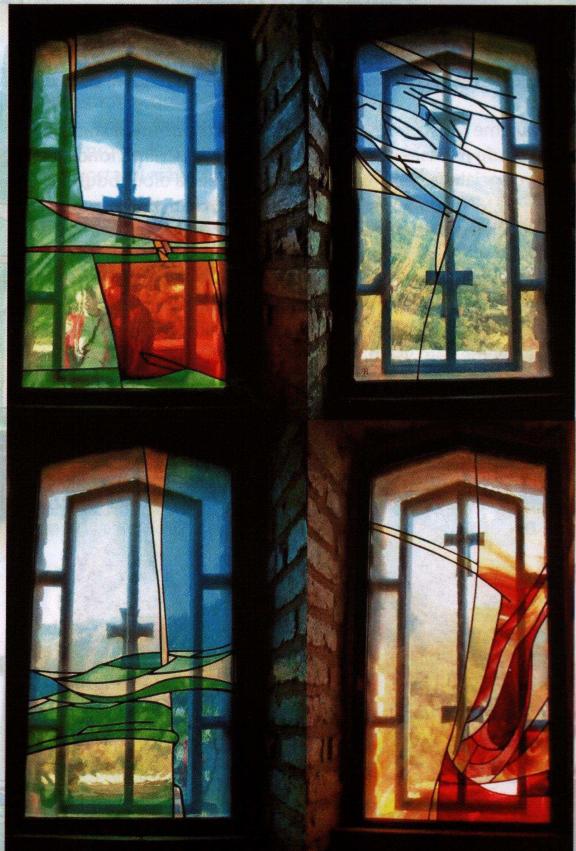

P.F. 2011

**BABYLONSKÁ ROZDĚLUJE
PLZEŇSKÁ PŘEVYŠUJE
HOLOSTŘEVSKÁ PROPOJUJE**

NOE
KOMUNITA NOE

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2010

Římskokatolická farnost Plzeň
Severní předměstí

Zprávy z Plzně - leden – únor 2011

- 6 -

Postupně se opět dostaváme do pracovního rytmu, společenství, přípravy, zpovědi a podobně. Některé akce se musí na poslední chvíli rušit, jako například farní běžky na Šumavě, jelikož došlo k oblevě a také dost pršelo. Ale již **14. ledna** večer začíná každoroční farní večer mládeže. Letošní téma večera bylo: „Farnost hledá talent“, a velice moc se povedl. Celou organizaci měli na starosti naši mládežníci a musím říci, že se opravdu vyznamenali. Byl to opravdu moc krásný večer. Navíc v porotě, která hodnotila naše farní talenty, seděl i náš bratr Dominik. Porota to měla moc těžké, vždyť se soutěžilo v žonglování, dokonce i se špendlíkama, pak tam bylo krásné tanecní skupinové vystoupení, netradiční hra na strunné nástroje, stepování, houslový duet, stříhání vlasů, pak nám vystoupila hudební skupina, kde každý hudebník hrál současně na dva hudební nástroje. Mezi jednotlivými soutěžními čísly, pak následoval na chvíli tanec na uvolnění a doplňující soutěž pro diváky. Mládežníci nezklamali, naopak velice překvapili. Bohu díky za naše mládežníky. Hned ráno se mělo uskutečnit druhé plánované farní běžkování, ale počasí bylo opět proti. Běžkaři v čele s bratrem Didakem si to dokonale vynahradili o týden později, **15. ledna**, ale na nádraží se sešli jen ve třech, přesto se výlet vydařil. Na třetí pokus to vyšlo. Dne **15. ledna 2011** byl bratr Dominik a Juniper spolu z plzeňskými animátory v Národním divadle na Cyranovi z Bergeracu. Byl to nádherný zážitek, i když jsme seděli hodně vysoko. To, co herci předvedli nepotřebuje už žádný komentář. Jeden z našich animátorů to už viděl dokonce počtvrté. Po ukončení divadla jsme se přesunuli do prostor našeho kláštera Panny Marie Sněžné, abychom absolvovali prohlídku výstavy, zaměřenou ke 400. výročí umučení našich pražských bratří v roce 1611. Bratr Regalát, jeden z autorů této výstavy nás moc hezky provázel a také moc pěkně vyprávěl celou historii, takže skoro zapomněl jít na večerní mši svatou. Zachránil ho bratr Dominik. Ale i bratru Regalátovi patří velký a srdečný dík za celou výstavu i výklad. Po dvoutýdenním pokojném období jsme dne **27. ledna** měli pravidelnou rekolekci, která byla tentokrát v Praze a měl ji bratr Dominik současně i pro bratry v Praze na téma Naděje z pohledu církevních otců. No a už **30. ledna** jsme měli opět naše animátory v Domečku, pozvali nás totiž na oběd, který jsme museli nejdříve zaplatit. Byla to pravidelná akce, kde všechn čas věnujeme právě těmto mladým služebníkům, bez kterých bychom si nedovedli představit chod naší farnosti v takovém rozměru a rozsahu. Bohu patří velký dík za tyto služebníky. Hlavním tématem našeho odpoledního setkání byla práce s problémovými dětmi, o které přednášela měla jedna Bohu- milá odbornice. Všem se to líbilo. V **pátek 4. února** odjíždí bratr Didak s animátory skautů do nedalekých Holostřev, kde s nimi tráví celý víkend. O tom, že tito mladí lidé nádherně lidsky zrajou, svědčil po příchodu zpět Didak. Radost z tohoto setkání zářila na jeho tváři mnohem více než to, co nám osobně sdělil. V **sobotu 5. února** bratr Dominik a Juniper místo plánovaného setkání ministrantů u nás v Domečku, spolu s naším biskupem Františkem Radkovským i s našimi ministranty sloužili nejen u Oltáře Páně; ale zároveň také děkovali Bohu za dar našeho zasvěceného života. Po mši svaté a krátkém očerstvení následovala krásná přednáška o slibu čistoty, kterou pro nás připravila sestra Lucie OSCO, představená sester trapistek z Poličan. V **pondělí 7. února** nás na oběd pozvalo Diecézní centrum mládeže, kde krom chutného jídla se upevňovala další spolupráce a některé společné aktivity. Ve **čtvrtek 10. února** odjíždí bratr Juniper k rodičům do Karviné, aby oslavil 75 narozeniny svého tatínka. V **neděli 13. února** odjíždí k rodičům také bratr Didak. Dne **15. února** zastihla v Plzni bratra Junipera smutná zpráva o smrti maminky, kterou měl možnost Božím řízením vidět a potěšit v uplynulém víkendu. Tak jel bratr Juniper opět v **pátek 18. února** do Karviné, aby se s maminkou naposled rozloučil. V **neděli 20. února** měl bratr Dominik ve své rodné vísce Tuchlovice přednášku o modlitbě. Po přednášce odjíždí směrem do Berouna, kde se po domluvě setkal s bratrem Didakem, aby

společně jeli do Karviné poděkovat Bohu za Juniperovu maminku, kterou si náš Pán povolal k sobě. Přespávají u v bratří v Brně, a v pondělí ráno vyrážejí ve větším počtu do Karviné. Na pohřeb přijelo celkem 14 bratří, kteří vytvořili nádhernou rodinnou atmosféru, která promlouvala k mnohým srdcím. Ve **středu 23. února** jsme pamatovali na našeho bratra Vojtěcha v Plzni, zatímco ostatní bratří, kteří se pohřbu účastnili, odevzdávali bratra Vojtěcha do Boží láskyplné náruče a děkovali za jeho život. Ve **čtvrtku 24. února** nám opět začala naše pravidelná duchovní obnova, kterou pro změnu připravil bratr Juniper a rozjímal jsme nad tím co to znamená být dobrý, být dobrotivý. V **sobotu 26. února** pak od 16.00 hod. se u nás v Domečku sešla poměrně velká část farnosti, aby spolu s bratrem Dominikem oslavili jeho krásných 40 let života. Přišlo něco málo kolem sta lidí, ba dokonce přijeli i jeho rodičové, což tuto krásnou atmosféru jen znásobilo. V **neděli 27. února** odjíždí bratr Didak spolu s dalšími pěti bratry do Rakouska lyžovat.

Zapsal bratr Juniper

Díky! :-)

KOSTEL PRO LOCHOTÍN

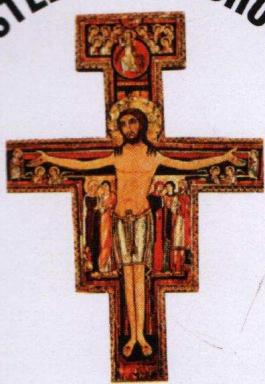
- HÝBÍRÁME NA KOSTEL - sázka 1 placka

PLACERY - NÁVRH:

Štěpán Střejček

KOSTEL PRO LOCHOTÍN

Budujme dva chrámy,
chrám srdce
a chrám z kamene.

Číslo účtu:
5303002911/5500

Děkuji Ti +

Ať Vám Pán
udělí
svůj pokoj.

kostelprolochotin@seznam.cz
<http://frantiskani-plzen.farnost.cz/>

FARNÍ VEČER MLÁDEŽE
PAVILONEK
14.1.2011
19:00

www.farnosthledatalent.webnode.cz

farnosthledatalent@seznam.cz

FARNOST HLEDÁ
LENT

Svatoý den nemocných - mše svatá

- biskupství plzeňské

"Život může být pochopen pouze,
hledíme-li zpět,
ale žitý může být pouze,
hledíme-li dopředu."

DĚKUJEME ZA POMOC
A PŘEJEME POKOJ A DOBRO.

Římskokatolická farnost
Plzeň - Severní předměstí

Radek Blažek

- Kostel Povýšení sv. Kříže v Chotíkově
SOBOTA v 16⁰⁰ (celebrouje br. Dominik)

Pravidelná setkávání

- Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod v Domečku Scházejí se maminky bez dětí i s dětmi k modlitbě a rozjímání sv. růžence. Zůstává prostor pro popovídání a sdílení.
- Společenství seniorů — v úterý v Domečku od 9³⁰ hod, dvakrát do měsíce se scházejí pod vedením br. Junipera (tel.: 605 374 900), u něj lze získat informace o aktuálním datu setkání. Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nechtějí být sami.

- Modlitební společenství přímluvné modlitby — možnost přímluvné modlitby v bytě u pí. M. Ventové: každé pondělí od 19³⁰ hod. Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779 178 (pí. Marie Ventová).

SPORTOVÁNÍ

- Fotbálek pro kluky i jejich tatínky v tělocvičně na Křížkově gymnáziu. Vede Honza Šlais (tel.: 604 708 681)
- Každou neděli se sportuje v tělocvičně v 31. ZŠ od 16⁰⁰. Střídá se volejbal a badminton. Podrobněji br. Juniper při nedělních ohláškách.

Kalendář na leden

- 01. 01. so Slavnost Matky Panny Marie**
10⁰⁰ v kostele Všech svatých na Roudné
16⁰⁰ v kostele Povýšení sv. Kříže, Chotíkov
- 06. 01. čt 20⁰⁰** modlitba chval v Domečku
- 08. 01. so „farní běžkován í“ na Šumavě**
- 14. 01. pá farní večer mládeže v Pavilonku**
- 15. 01. so „farní běžkování“ na Šumavě**
- 21. 01. pá farní večer pro dospělé v Pavilonku od 20⁰⁰**

25. 01. út farní rada ve 20¹⁵ v Domečku

Z plánovacího kalendáře

- 04.–06. 02. Setkání animátorů skautů v Hostřevech**
- 06. 02. Mše svatá pro děti v 9⁰⁰ v Pavilonku.** Při mši budou představeni ministranti a přijati do služby u oltáře.
- 27⁰². — 05. 03. Společný pobyt některých bratrů Františkánů v rakouských Alpách**
- 09. 03. Popeleční středa, mše svatá v 17³⁰ v kostele Všech svatých na Roudné**

OHLÉDNUTÍ

- Duchovní obnova pro ženy

Ve dnech 3.–4. prosince se v Domečku konala, tak jako každý podzim, duchovní obnova pro ženy. I když to byla již třetí obnova pro ženy, které jsem se v Domečku zúčastnila, tato se nesla ve slavnostním duchu právě probíhajícího adventu. Struktura obnovy nikdy nevybočovala ze zajetých kolejí a tak nám, které jsme zde nebyly poprvé, poskytovala dostatečný pocit bezpečí stejně tak, jako i prostory Domečku, abychom se mohly zcela otevřít atmosféře této obnovy. A věřím, že i ty z nás, které zde byly poprvé a cítily se trochu nejistě, si budou moci svoji další obnovu také takto vychutnat. I když si adventní čas přece jen vybral svoji daň a v pátek se nás při zahájení a společné večeři sešlo jen pár, prsty obou rukou by nám vystačily, následující hodiny nám byly bohatou odměnou. Té první se nám dostalo hned páteční noci. Po společné adoraci v sále Domečku jsme dostaly prostor pro soukromou adoraci v kapli. K přespání v Domečku jsme se nakonec odvážily jen dvě. A byly jsme bohatě odměněny v podobě možnosti celonoční soukromé adorace. Každé z vás bych tento zážitek přál. Sice jsem nevydržela celou noc, ale i ty více než dvě hodiny, které jsem takto mohla prožít jsou ničím nehnaditelné. Během celé obnovy jsme měly možnost svátosti smíření, duchovního rozhovoru, rozjímání a k dispozici byla i řada knih s duchovní tematikou. Nad tyto všechny nevšední možnosti však vyučňovaly dva body programu. A to byly jednak přednášky pátera Pavla Petrašovského na téma Povolání v životě ženy, které však toto téma dalece přesahovaly. Navíc to nebyly pouze akademické

8

přednášky, ale citlivě se dotýkaly i praktického života, za což mu patří veliký dík. Neopomenul ani připomenout poslání a význam duchovní obnovy, čímž mi pomohl se opět o krok přiblížit tomu, jak tento čas prožít a jak s ním naložit. A já věřím, že už ta následující pro mne proto získá další rozměr. Věřím a doufám, že se mi podaří ještě pevněji se přidržet hlavní páteře duchovní obnovy, již jsou chvíle modlitby a chvíle ticha. A že se mi ještě více podaří to, k čemu nás páter Petrašovský nabádal. A sice: pokud se rozhodneme svůj čas věnovat na duchovní obnovu, pak tento čas věnovat Bohu. Darovat Bohu několik hodin svého života a nebát se při něm tento čas „promarnit“.

Tím druhým bodem byla křížová cesta. Počasí nám nedovolovalo vydat se na její obvyklé místo, kterým je kostel Všech svatých na Roudné, a tak se uskutečnila na zahradě u Domečku. Brodit se

přitom právě napadaným a ještě neprošlapaným sněhem bylo pro nás určitě příjemným vybočením ze zajetých kolejí. A text této křížové cesty, jehož podkladem byla zjevení Pána Ježíše blahořezené sestře Faustyně, apoštolské Boží milosrdenství, se nás všech hluboce a osobně dotýkal. Po mši svaté, jež byla vyvrcholením a zároveň důstojným zakončením celé obnovy, jsme se ještě sešly k závěrečné reflexi nad skleničkou svařeného vína. V neposlední řadě velkým obohacením pro mě osobně, ale věřím, že i pro ostatní, byla přítomnost čtyřměsíční Terezky, která se zúčastnila duchovní obnovy se svou maminkou. Veliký dík patří i organizátorkám za hladký průběh a zajištění veškerého komfortu, jakož i ženám, které pro nás uvařily vynikající oběd a díky nimž jsme nestrádaly ani na těle. Díky Bohu za tento den. Olga H.

605374900), u něj lze získat informace o aktuálním datu setkání. Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nechtějí být sami.

- **Modlitební společenství přímluvné modlitby** — možnost přímluvné modlitby v bytě u M. Ventové: **každý pondělí od 19³⁰ hod.** Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. *Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736779178 (pí. Marie Ventová).*
- **Zpíváte rádi?** Každý 3. čtvrték od 18³⁰ je možné chválit Boha písňemi z Taizé v krásném prostoru kostela Všech svatých na Roudné.

SPORTOVÁNÍ

- Fotbálek pro kluky i jejich tatínky v tělocvičně na Křížíkově gymnáziu. Vede Honza Šlajs (tel.: 604708681)
- Každou neděli se sportuje v tělocvičně v 31.ZŠ od 16⁰⁰. Střídá se volejbal a badminton. Podrobněji br. Juniper při nedělních ohláškách.

OHLÉDNUTÍ

• Štědrý den v LDN

Venku je sychravo, sníh s deštěm popadává a my vstupujeme do haly lochotínské LDN. Štědrý den je plný očekávání a vzpomínek pro každého z nás. Přišli jsme navštívit nemocné, kteří budou prožívat sváteční dny na nemocničním pokoji.

Dlouhá chodba je plná dveří, za nimiž se skrývají pokoje s lůžky. Nemocní leží na postelích, někteří spavají, jiní mají oči otevřené, ti zdatnější sedí na posteli. Právě poobědvali podle svých možností, většinou jídlo zůstalo na talířích. Prohlížejí si naši skupinky, která jim přišla poprát svátky a zapívat koledy. Bratr Juniper dává na vybranou, co si zazpíváme při kytaře. Dej Bůh štěstí, Pásli ovce valaši, Štěstí zdraví, Narodil se Kristus Pán, Štědrý večer nastal? Nemocní jsou vděčni za koledy, na tvářích se jim objevuje úsměv, někteří zpívají s námi, Kristýnka na vozíčku jezdí s námi po pokojích a cinká na zvonečky. Bratr Juniper žehná nemocným a přeje jim krásné svátky. My ostatní

jim také přejeme. Podáváme si ruce, oni je tisknou, usmívají se, oči jim září. Do smutných pokojů se vrátila radost z Betléma. Právě jsme byli všichni obdarováni.

Jana.

• Skautský Silvestr 2010

V pondělí 27. 12. 2010 jsme se sešli před Domečkem v počtu 12-ti. Naložili jsme věci, pomodlili se a vyrazili. Cesta byla dlouhá, navíc jsme si ji prodloužili Didakovou okružní jízdou po Praze. Asi po pěti hodinách jsme šťastně dojeli do Vrchlabí.

Ubytovali jsme se na zdejší skautské základně. Vtěsnali jsme se do jedné místnosti a začali ji vytápět spolu s vedlejší jídelnou. Na další den jsme, až na tři výjimky, vyrazili na sjezdovky. Tři zbývající se vydali běžkovat. K večeru nás skautský vůdce objevil polévkou, co zbyla po zdejších skautech ... a večeře byla na světě. Na dobrou noc jsme zhlédli Pepův oblíbený skautský, poněkud drastický film, po kterém naštěstí následovalo několik dílů Mašinky Tomáše.

Ve středu jsme se po velkém nákupu jídla vypravili na první společný výlet na běžkách. Celí utahaní jsme se pak těšili na slibovanou návštěvu bazénu. Jaké bylo naše zklamání, když nás v bazénu, a dokonce i ve sprchách, osvěžila téměř ledová voda. Po příjezdu se holky pustily do přípravy večeře. Usmažily hranolky s páry, které všem velmi chutnaly. Ve čtvrtku jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla na sjezdovky, druhá opět na běžky. Večeři si tentokrát vzali na starost kluci. Poté jsme se dívali na film, který byl naštěstí podle našeho výběru, takže se všem líbil. Páteční dopoledne jsme strávili na svahu, kde jsme si užili spoustu legrace na bobech a gumových člunech. Zbytek dne byl v klidném rázu. Odpočívali jsme, někdo hrál stolní hry. Pepa večer zadělal na langoše k večeři. Později jsme si všichni (až na Brabiho, který spal) napsali pozitiva a negativa uplynulého roku, předsevzetí do dalšího. Pak jsme na běžkách vyrazili kus za Vrchlabí na pole. Tam jsme si o půlnoci zapálili prskavky a pomodlili se. Potom jsme se podívali na vrchlabský ohňostroj a jeli zpět. Na základně jsme si ještě povídali a spát jsme šli tak okolo třetí. Druhý den byly k snídani pro změnu langoše a k našemu překvapení k obědu také. Před odjezdem jsme co nejlépe uklidili a předali základnu.

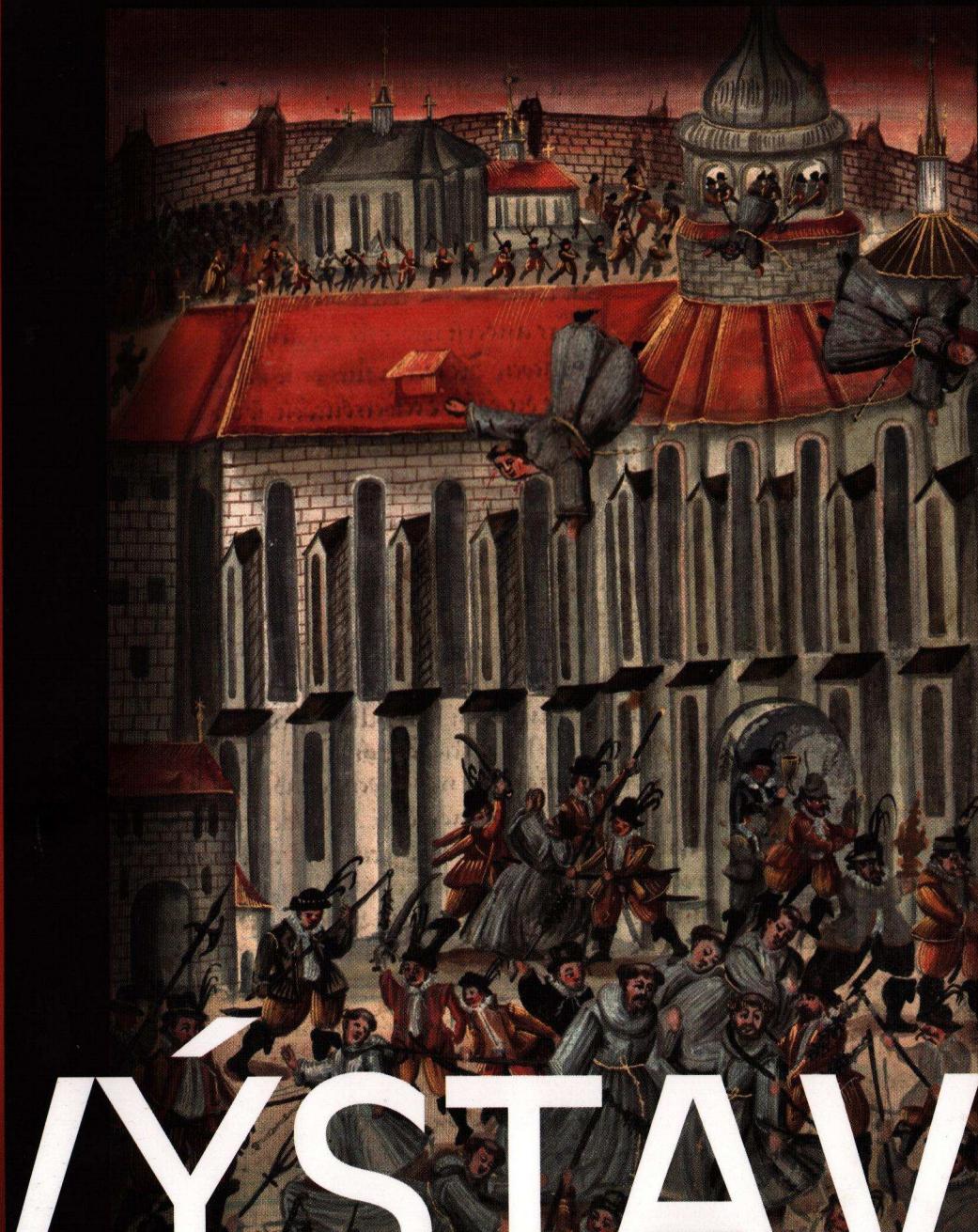
Všem se společný týden moc líbil. Jsme rádi, že se nikomu nic vážného nestalo, a že jsme šťastně dojeli domů.

Helenka a Veronika

**400 let
od smrti
čtrnácti pražských mučedníků
františkánů u Panny Marie Sněžné
15. února 1611**

14. 1. – 27. 2. 2011

Otevřeno denně 10.00 – 18.00

VÝSTAVA

Ambit kláštera Panny Marie Sněžné, Praha 1, Jungmannovo nám. 18

Františkán Bedřich Bachstein a jeho třináct spolubratří

R.1604 přišli do Prahy - tehdy císařského města - bratři františkáni, aby zde hlásali Boží slovo a sloužili věřícím svátostmi. Usadili se při kostele Panny Marie Sněžné a začali s obnovou kostela i kláštera, kdysi opuštěného karmelitány. Darovací listina Rudolfa II. je opravňovala k převzetí areálu. Bratři pocházeli z různých končin Evropy, proto konvent měl mezinárodní evropský charakter. Pouze vikář kláštera Bedřich Bachstein se patrně narodil v jižních Čechách. U některých řeholníků není známa národnost ani místo narození. Svědecí současníků se shodují v tom, že noví obyvatelé kláštera u Panny Marie Sněžné vedli překladný řeholní život. Pro náboženské poměry tehdejší Prahy je příznačné, že v tomto městě, kde byly i početné menšiny cizinců, byla jen třetina obyvatel náboženství římskokatolického. V únoru r. 1611 přišlo ku Praze pasovské vojsko. Vpád byl výsledkem dvorských pletich. Přesto řeholníci byli obviněni zcela neprávem ze spojenectví s nevitanými hosty, ukrývání zbraní apod., jak to konečně známe z propagandy padesátých let 20. století. Poštvaný lid, který se seběhl z okolí a neměl v lásce katolíky, se obrátil proti pražským klášterům. Bylo to na masopustní úterý 15. února 1611. Nejhůře se vedlo právě klášteru Panny Marie Sněžné.

Na různých místech areálu bylo v období asi tří hodin krutým způsobem povražděno čtrnáct řeholníků. Zneuctění Nejsvětější svátosti i celého kostela ukazovalo jasně na motivaci tohoto řádění: na nenávist k víře, kterou

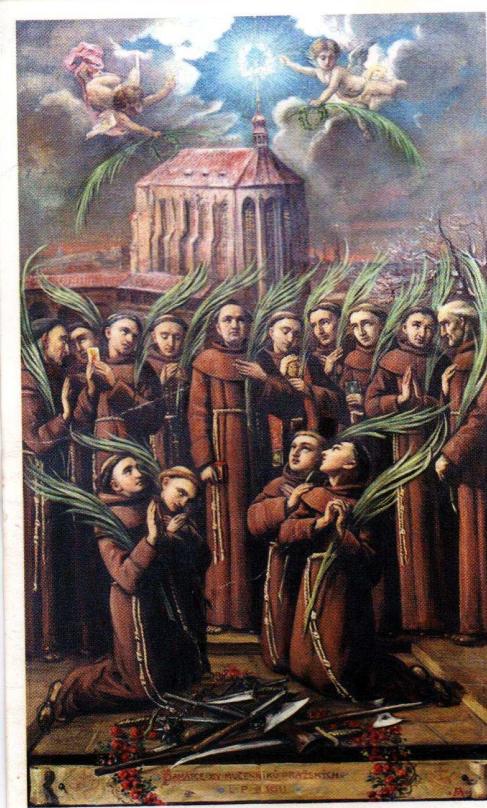
řeholníci pouhou silou slova zcela nenásilně hlásali.

Bratři počítali s nebezpečím, nicméně zůstali na místě, ač mohli odejít, a na smrt se připravovali, jak se sluší na křesťany. Vyvraždění kláštera odsoudila i tehdejší pražská veřejnost bez ohledu na náboženství.

Úcta zabitych františkánů se traduje od jejich smrti a nebyla nikdy zapomenuta. V Římě probíhá proces blahořečení, přerušený kdysi politickými událostmi na více než padesát let. Věřící je soukromě vzývají jako mučedníky a pevně doufáme, že i nejvyšší církevní autorita to potvrď.

V r. 1611 byli u Panny Marie Sněžné umučeni:

- P. Bedřich Bachstein, vikář kláštera a český kazatel.
- P. Jan Martinez, Španěl, sakristán.
- P. Šimon, Francouz, almužník.
- P. Bartoloměj Dalmasoni, Ital.
- Bratr Jeroným z Aréze, Ital, jáhen.
- Bratr Kašpar Daverio, Ital, podjáhen.
- Bratr Jakub z Ausburgu, přijal nižší svěcení.
- Bratr Klemens ze Švábska, přijal nižší svěcení.
- Bratr Jan, kandidát bohosloví, novic.
- Bratr Kryštof Zeld, Holanďan, starší kuchař.
- Bratr Didak-Jan, krejčí.
- Bratr Jan Rode, Ital, zahradník a pomocný kostelník.
- Bratr Emanuel, mladší kuchař.
- Bratr Antonín, novic, pomocník v kuchyni.

Plán, 2, 2, 2011

Milí bratři „únoráci“,
máte naše duše v práci
ať je nám hej, nebo bída-
obvykle se to tak střídá.

Jsme moc rádi, že vás máme,
tak snadno se nepoddáme
stesku, smutku, starosti,
vedete nás k radosti.

Modlitbou nás provázíte,
o slabostech našich víte,
a přesto nás nesoudíte,
protože moc dobře víte,
že soudcem je jenom Bůh.

Za vás Pána prosíme,
jak to nejlíp umíme.
Živá farnost se tu tvoří – Díky !
Vaši senioři.

M. Neškora
Balenková N.
Obáková O.
Klokočová J.
Januš Bevář

Další Lipové
Vlasta Bartošová
Marie Škarodová
Marie Procházková
Jarmila Brant

*V životě se loučíme mnohokrát,
s maminkou jen jednou,
i kdybychom si své oči vyplakali
její zpět se neohlédnou.*

*V hlubokém zármutku oznamujeme všem příbuzným,
prátelům a známým, že dne 15.2.2011 zemřela po nemoci
ve věku 77 let naše milovaná manželka, maminka,
tchyně, babička a teta,*

paní

Elena Oravcová

bytem Karviná - Ráj, Kosmonautů 608

*Pohřeb naší drahé zesnulé se bude konat
v pondělí dne 21.února 2011 ve 12.00 hodin
z řím.katolického kostela v Karviné - Fryštát
a bude převezena na hřbitov do Karviné - Ráje.*

Zarmoucená rodina

Západní a jižní křídlo křížové chodby
přestavěné po roce 1464

Kapitulní síň, dnes kaple sv. Barbory,
s gotickými freskami z doby kolem roku 1470

Františkánský klášter

je svědkem a souputníkem historických dějů města Plzně. Byl založen zároveň s městem v roce 1295, s městem vyrostl, skvél se i trpěl jeho zkázou. Po husitských válkách a stavovském povstání byl dvakrát vyzdvižen z ruin a nyní jej čeká třetí znovuzrození.

Jeho srdcem je kostel Panny Marie, nejútlernější velká Plzeňská svatyně, spolu se středověkou křížovou chodbou, plnou krásy, kterou vytvořili lidé, klopotně následující Stvořitele v Jeho díle.

Nový život kláštera přinese připravované využití. Jedenak pro farní centrum, jež nahradí budovu dosavadního arciděkanství proti katedrále sv. Bartoloměje, která nyní slouží za sídlo plzeňského biskupství. Farní centrum bude obsahovat sál pro setkávání, učebny, zkušebny sborů, kanceláře i byty pro duchovní.

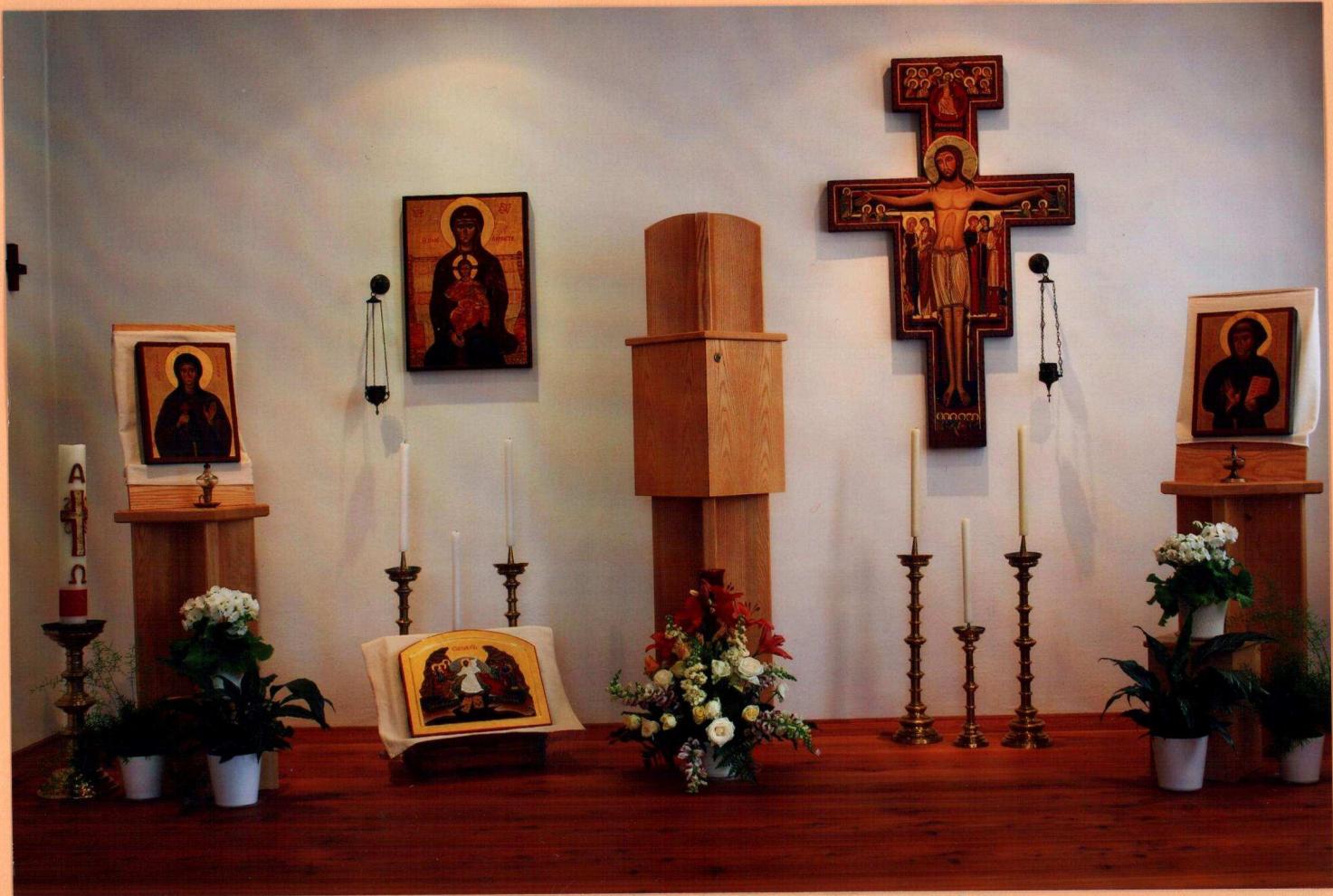
Větší část kláštera bude využita pro Diecézní muzeum. To shromáždí díla výtvarného umění, která mají ukázat vnitřnímu člověku jeho kořeny a vztahy křesťanského lidu k Bohu, člověku a světě.

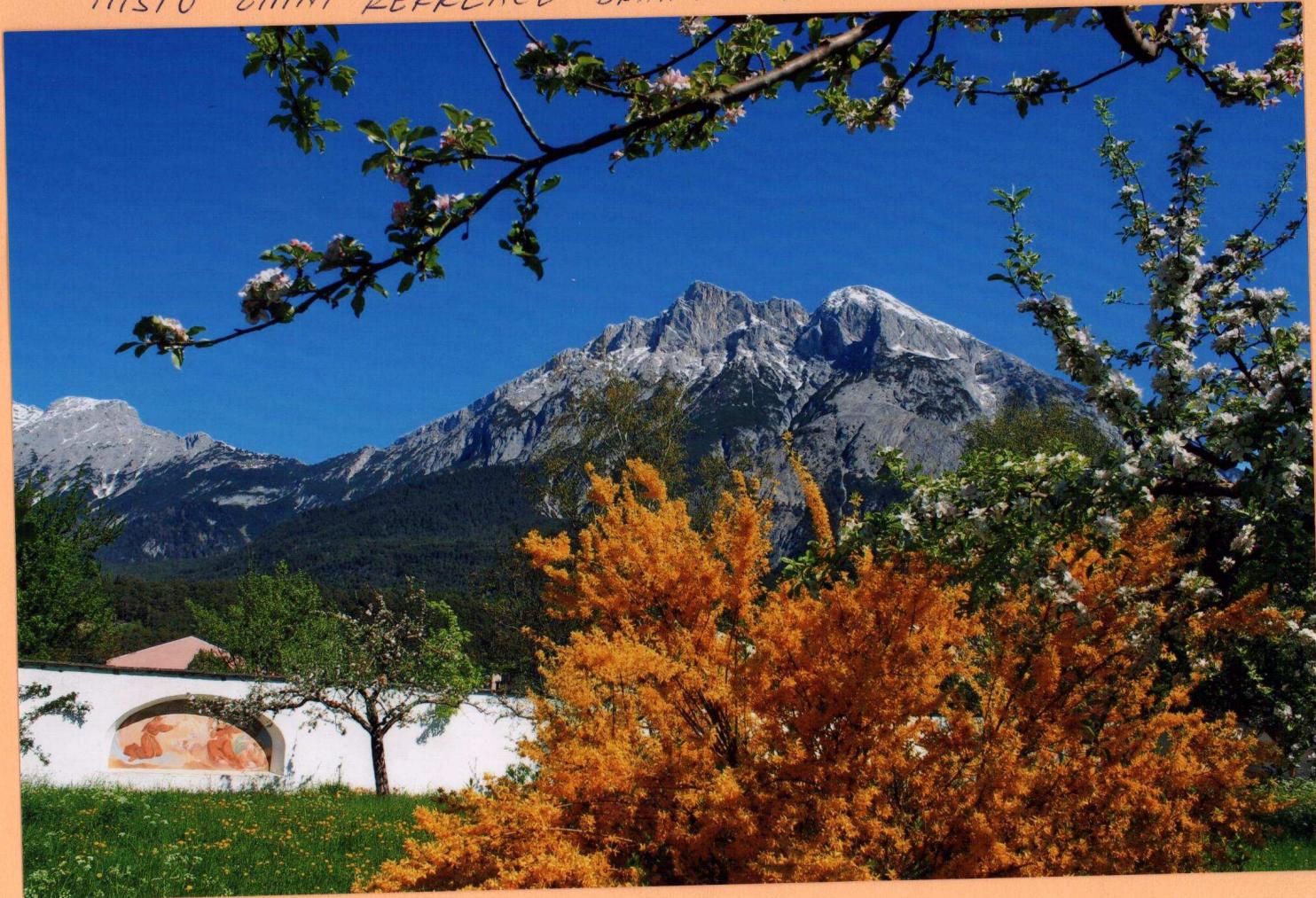

FRANTIŠKAŃSKÝ KLAŠTER - TELFST - ŹAKOUSKO

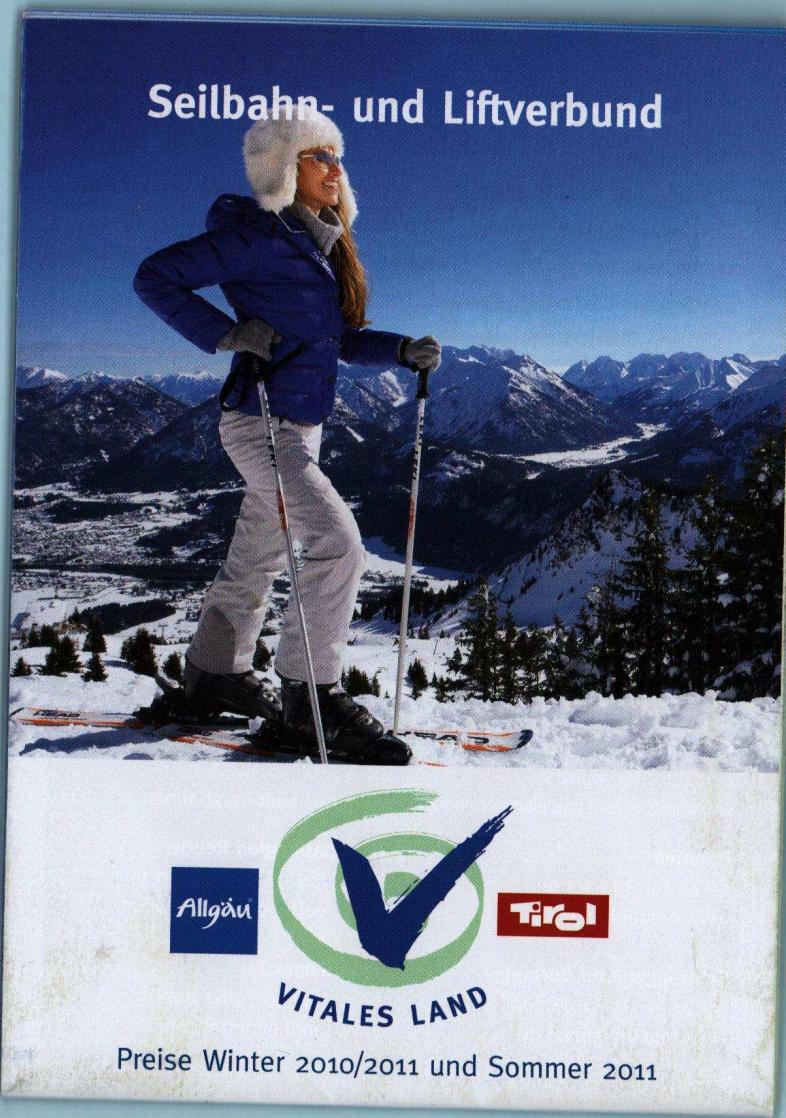
MÍSTO ZIMNÍ PŘEJACE BRATŘÍ - ÚNOR 2011

HÍSTO ZIMNÍ
REKREACE
BRATŘÍ

SCHLOSS
NEUSCHWANSTEIN

OSLAVA 40. NAROZENIN Br. DOMINKA

OSLAVA 40. NAROZENIN Br. DOMINKA - LÍNOR 2011

POPELECNÍ STŘEDA - ROUDNA' U VŠECH SVATÝCH

MANŽELATA - HORNÍ BLATNA' - LEDEN 2011

"SLOVÍČKO" - J. PACHNEROVÁ & JUNI PER

PRÍPRAVA K 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ - ANICKA RASIMAJEROVÁ'

+ MISUTKA

PODZIM 2010 - 2011 - JARO

PA'TECNI "RŮŽEN COVÉ" SPOLEČENSTVÍ

JARO 2011

Římskokatolická farnost Plzeň-Severní předměstí uděluje

DIPLOM

pro

bratra Didaka

za masku

Tučňák

lochotínský pavilonek zvířat

římskokatolická farnost Plzeň-Severní předměstí uděluje

DIPLOM

pro

DOMININKA

za masku

MNICHÁ

lochotínský pavilonek zvířat

MAŠKARNÍ BA'L

PAVILONEK - 13. 3. 2011

SAINT AGNES OF BOHEMIA

According to the tradition she was born in Prague as the daughter from the second marriage of the Czech King Premysl Otocar I and Constanza of Hungary on the 20th January 1211. At the age of three she was betrothed to the Polish duke Boleslaw and under the supervision of her aunt St. Hedwig was sent together with her sister Anne to be educated in the Silesian nunnery of Cistercian Sisters in Trzebnica. When her childhood fiancé died, she was sent back to Bohemia for another two years to continue her education, this time at the nunnery of Praemonstratens Sisters in Doksy. As her father Premysl was interested in forging a strong link with the imperial family of Hohenstaufen, he betrothed his daughter Agnes to the nine years old son of emperor Ferdinand II, the future Henry VII and sent her to Vienna to the Court of Leopold VI, a Babenberg. In the meantime Leopold VI, however, had won Henry for his own daughter. In 1225 the Premyslid Princess returned to Prague. A deputation of English King Henry III, from the Plantagenet House, arrived the next year. An engagement took place, but Henry revoked it in 1229. The already married Henry VII was again interested in her but her next suitor was to become Henry's father Frederick II, whom she, however, refused.

In spite of the politically motivated proposed marriages, which never materialized, Agnes decided to become the bride of Christ. Inspired by the holy life of her cousin Elizabeth of Hungary she joined the Order of St. Clare. With her brother Wenceslas I Agnes founded the Hospital of St. Francis in Prague (1232) and in 1234 accepted a religious robe and became the first abbess of the new monastery of Poor Clares in Prague. Gradually with the King, her brother, she established a double monastery for the Clares and for the Smaller Brothers of Strict Observance. The large early Gothic site of the Cistercian type, which comprised a monastery, a nunnery, two churches and Hospital Brotherhood quarters, was founded by the Holy Princess in 1233, and eventually evolved into the independent Order of the Knights of the Cross with the Red Star. Agnes of Bohemia, imbued by the ideals of St. Francis and St. Clare, sought strict adherence to the original rules and was in written contact with St. Clare as well as with popes Gregory IX, Innocent IV and Urban IV.

The energetic nun was a pious follower of the Franciscan ideal as well as a wise advisor to her royal family. In 1249, thanks to her influence, King Wenceslas I was reconciled with his son Premysl, Margrave of Moravia. Later she had a diplomatic role in settling a dispute between a nephew of Premysl Ottocar II and Rudolf I of Habsburg. Called the "Elder Sister" after her resignation from the office of abbess she was striving for personal holiness, genuine humility, love for her co-sisters, the poor and the abandoned. We know from legends conveyed through the ages about her charitable acts, mercy and the art of diplomacy. She died after a pious and active life on 2 March 1282 in her Prague nunnery. As early as in 1328 Elisabeth of Bohemia asked for her canonisation, but her request was not met for many centuries, in spite of powerful intercessions of Prague's archbishops, sovereigns and grandmasters of the Order of the Knights of the Cross. The real reason for this was the missing body of St. Agnes which disappeared during the Hussite wars. Only in 1874, at the request of Archbishop Schwarzenberg she was recognized as blessed, and thus she could be worshipped publicly outside the Order of the Knights of the Cross. She was canonised on 12 November 1989 by Pope John Paul II. Our Saint Agnes of Bohemia is rightly associated with the fall of the Czechoslovak totalitarian regime on 17 November of that year.

ORDER OF THE CROSS WITH THE RED STAR

Agnes of Bohemia, inspired by the example of her cousin Elizabeth of Hungary, began to gather Prague's poor around her, but when she joined the Holy Order she had to hand them over to the Brotherhood, founded by her just to serve the poor and destitute. Traditionally the first hospitaliers were crusaders coming home from Palestine, called the Bethlehemites. The Brotherhood was founded in 1233 and its first prior was Master Albert of Sternberg. The Brotherhood was elevated to the independent Hospitaller Order in 1237 by Pope Gregory IX through his Bull "Omnipotens Deus". The Order had to follow the monastic rules of St. Augustine. The new order, which got a large dowry from Saint Agnes, was also supported by King Wenceslas I of Bohemia. In spite of originating from a Franciscan family, it soon took over the setting up of the knight orders. Members of the order were mostly unordained friars, and even nuns, who, however, died out in Cheb by the end of the 13th century.

In 1240 the friars came to Silesia and Poland thanks to the Blessed Anne of Bohemia, who married Henry II the Pious. The main house of the Silesian Foundation was a monastery and the St. Matthias' church in Breslau, 1810, when it was abolished together with other hospitals and monastic Commandanias. At the same time they also came to Moravia and the Stronghold of St. Hippolytus in Znojmo, where local an-

cient provost, re-established a hospital and maintained spiritual administration of adjacent villages. From the monastery of St. Francis in Prague the monks moved to the nearby Church of St. Peter in Prague Na Porici. In 1252 they got a prestigious location at the foot of the bridge bought for them by their foundress. At the request of St. Agnes they added a six-pointed star to the Red Cross they wore on their robes.

The New Order was rapidly spreading, with the friars working mainly in the hospitals or in the parish and also undertaking some scientific tasks. Masters also held the position of Prague archbishops. The year 1675 is important as Clerics of the Orders of the Knights of the Cross were given the right of abbot benediction and was the first prelate of the kingdom. Since the Order extended to Bratislava, Vienna and Buda, where it founded new major hospitals and achieved a high social recognition at the imperial court. The last commandant outside the Czech territory remains to this day at the Karlskirche Church in Vienna. This important Order survived both the Nazi and Communist persecution, but the number of its members has decreased and it is now the smallest Catholic Order. May God allow, through the intercession of St. Agnes, the Order to flourish so that it can continue its godly activities and its pious service to all in need and to the destitute.

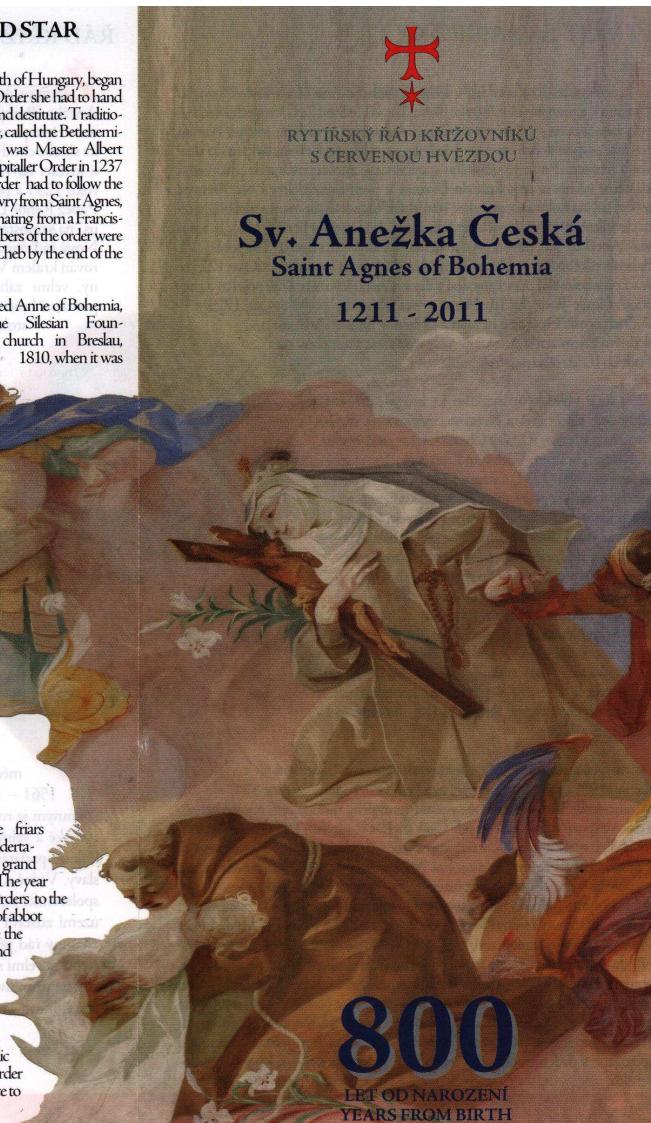
RYTIŘSKÝ ŘÁD KŘÍŽOVNÍKŮ
S ČERVENOU HVĚZDOU

Sv. Anežka Česká
Saint Agnes of Bohemia

1211 - 2011

800

LET OD NAROŽENÍ
YEARS FROM BIRTH

ŽIVOT SV. ANEŽKY

Anežka Česká se narodila v Praze z druhého manželství krále Přemysla Otakara I. a Konstancie Uherské dle tradice 20. ledna 1211. Ve třech letech již byla zasvěcena s polským věvodou Boleslavem a s rodinou sestrou Annou poslána pod dohledem tety sv. Hedviky, na výchovu k cisterciáckám do slezské Třebnice. Po smrti dětského snoubence je znova poslána na dvouletou klášterní výchovu tentokrát do Doksan k premonstrátkám. Otec Přemysl ovšem začíná usilovat o spojení se staufským císařským domem a zaslívají dceři devítiletému synovi cisáře Ferdinanda II., budoucímu Jindřichovi VII. a po silá Anežku na novou výchovu do Vídni ke dvoru Leopolda VI. Babenberského. Leopold zatím získal Jindřicha pro svou dceru. Roku 1225 se vraci přemyslovská princezna do Prahy a následující rok přijíždí poselstvo anglického krále Jindřicha III. Plantageneta. Zásnuby proběhly, ale 1229 je Jindřich zrušil. Opět se o ni zajímá již ženatý Jindřich VII., ale následným zájmem o Anežčinu ruku se má stát Jindřichův otec František II., kterého ovšem odmítla.

Napříč politickým sňatkům ke kterým nedošlo, se rozhoduje jako nevěsta Kristova, inspirována svatým životem sestřenice Alžbety Uherské, vstoupit do rádu sv. Kláry. S bratrem Václavem I. zakládá v Praze špitální sv. Františka (1232) a v roce 1234 přijímá řeholní roucho a stává se první abatyší nového kláštera pražských klarisek. Postupně buduje s bratrem králem výstavné dvojlázní, kde bydlely jak klarisek, tak Menší bratři přísné observance. Rozlehlý areál raně gotické stavby cisterciáckého typu zahrnoval mimo dva kláštery dva kostely a prostor, kde sídlilo špitální bratrstvo založené svatoji princeznou 1233, ze kterého se posléze stává samostatný rád Křížovníků s červenou hvězdou. Anežka prodchnuta idealem sv. Františka a Kláry usiluje o dodržování přísné původní řehole a je tak v písemném kontaktu jak se sv. Klárou, tak s papežem Řehořem IX., Inocencem IV. a Urbanem IV.

Energická řeholnice byla zbožnou následovnicí františkánského ideálu i moudrou rádkyní sv. královské rodiny. V roce 1249 usmířila krále Václava I. s jeho synem Přemyslem, moravským markrabětem, a dale v sporu synovce Přemysla Otakara II. s Rudolfem I. Habsburským se hrála diplomatickou roli. „Starší sestra“ jak se nechala nazývat po odstoupení z úřadu abatyše se snažila o osobní ryzí svatost a pokorou spojenou s láskou k spolušteřím, chudým a opuštěným. Z Anežčiných legend víme o její dobročinnosti, milosrdenství a umění diplomacie. Po naplnění živote umírá ve svém klášteře Na Františku v Praze 2. března 1282. Žáh 1328 žádá Eliška Přemyslovna o její kanonizaci, což se nepodařilo po dlouhá století ani na mocné přimluvy pražských arcibiskupů, panovníků a velmistrů křížovnického rádu, poněvadž od husitských válek bylo nezvěstné Anežčino telo. Až roku 1874, na žádost arcibiskupa Schwarzenberga, byla uznána za blahoslavenou a tím bylo umožněno její veřejné uctívání i mimo křížovnický rád. Konečně 12. listopadu 1989 ji kanonizoval papež Jan Pavel II. a naše svatá Přemyslovna je po právu spojována s pádem totalitního režimu 17. listopadu téhož roku v Československu.

ŘÁD KŘÍŽOVNÍKŮ S ČERVENOU HVĚZDOU

Zivot sv. Anežky byl ovlivněn přikladem sestřenice Alžbety Uherské. Anežka Přemyslovna počala shromažďovat kolem sebe pražskou chudinu, ovšem po vstupu do řehole předala tyto bratrstvu, které založila právě ke službě chudým a opuštěným. Stará tradice praví, že první špitálnici byli křížáci navrátiští se z Palestiny, zvaní Betlehemité. Bratrstvo vzniká roku 1233 a prvním představeným měl být mistr Albert ze Sternberga. Papež Řehoř IX. roku 1237 povyšuje bratrstvo bulou „Omnipotens Deus“ na samostatný špitální rád, jež se má ovšem řídit řeholi sv. Augustina. Nový rád dostává od svaté Přemyslovny velké věno, stejně tak je podporován králem Václavem I. a přestože se rodí uprostřed františkánské rodiny, velmi záhy přebírá zřízení rádu rytířských. Členové rádu byli převážně bratři bez vysvěcení, dokonce i řeholnice, jež ovšem koncem 13. století v Chebu vymírají.

K roku 1240 se dostavají bratři i do Slezska a Polska zásluhou bl. Anny Přemyslovny, provdané za Jindřicha II. Pobožného. Hlavní doměm slezské fundace byl klášter s kostelem sv. Matěje ve Vratislavi, jež plnil své poslání do sekularizace roku 1810, kdy byl zrušen stejně i s dalšími řádovými špitály a komendami. Ve stejnou dobu se také dostavají křížovníci na Moravu na Hradiště sv. Hypolita u Znojma, kde přebírají místní starobylé proboštství a opět zřizují špitál a vedou duchovní zprávu přilehlých vesnic. Z kláštera Na Františku se řeholníci stěhují ke kostelu sv. Petra v Praze Na Poříčí, aby 1252 obdrželi prestižnější místo u paty mostu, které jim kupila zakladatelka. Také na Anežčinu žádost obdrželi v téme roce k červenému kříži na hábitě i šesticípou hvězdu.

Anežčin nový rád se rychle šíří a bratři pracují zejména v oblasti špitální, ale i farní a později i vědecké. Mezi léty 1561 – 1694 jsou velmistrů zároveň pražskými arcibiskupy. Významným je rok 1675, kdy Klement X. povyšuje špitální rád mezi řády rytířské a velmistr má později právo opatské bedorce a je prvním řeholním prelátem v království. Od 18. století se rád rozšiřuje i do Bratislavu, Vídni a Budy, kde zakládá nové velké hospitály a získává vysoké společenské postavení u císařského dvora. Poslední komenda mimo české území zůstává až do dnešních dnů u Karlskirche ve Vídni. Tento významný rád přežil nacistickou i komunistickou perzekuci, ovšem počet členů se velmi snížil a dodnes je nejmenším katolickým rádem. Dej Buň, aby na přímluvu svaté Anežky se rozhojnily jeho rády, ke konání bohulibě činnosti ve službě všem potřebným a strádajícím.

PROGRAM BOHOSLUŽEB A KULTURNÍCH AKCÍ V ROCE SV. ANEŽKY

LEDEN

20.1. 18.00 h - Výročí narození. Mše sv. v kostele sv. Františka u Karlova mostu. Celebrouje velmistr rádu J. M. Jiří Kopejsko.

20.1. Vydání 12ti korunové známky Českou poštou s motivem sv. Anežky.

23.1. 9.00 h - Pontifikální mše sv. ke cti sv. Anežky v kostele sv. Františka u Karlova mostu. Celebrouje velmistr rádu J. M. Jiří Kopejsko

28.1. – 15.4. – Pátky se sv. Anežkou v kostele sv. Františka u Karlova mostu. Mše sv. s rozjímáním a pobožností, každý pátek od 17.00 h celebrouje P. Ptáček O.C.

BŘEZEN

2.3. 18.00 h - Pontifikální Mše sv. ku příležitosti úmrtí sv. Anežky v kostele sv. Františka u Karlova mostu. Celebrouje arcibiskup pražský J. Exc. Mons. Dominik Duka OP.

DUBEN

1.4. 18.00 h - Mše sv. v Anežském klášteře. Celebrouje arcibiskup pražský J. Exc. Mons. Dominik Duka OP.

ČERVEN

11.6. 10.30 h - Mše sv. v Doksanech - výročí den oblásky sv. Anežky. Celebrouje J. Exc. Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický.

ZÁŘÍ

11.9. 19.30 h - „Ad honorem S. Agnetis“. Kostel sv. Františka u Karlova mostu. Koncert k osmému výročí narození světice Giuseppe Gonelli (1666-1745) Missa beatae Agnetis (Novodobá světová premiéra mše komponované pro rád křížovníků. Antonio Lotti, Antonín Reichenauer a další skladby věnované sv. Anežce. Capella Regia, řidi Robert Hugo. Koncert v rámci festivalu duchovní hudby Svatováclavské slavnosti.

LISTOPAD

10.11. 19.00 h - „Chudého a poníženého Krista následuje“. Muzeum Karlova mostu. Slavnostní prezentace moderní čtenářské edice křížovníků J. F. Beckovského „Milá chot nebeské mládka blahoslavená Anežka panenka“ z roku 1701. Edici uvede Dr. Miloš Sládek, hudební doprovod Michael Pospíšil a Ritornello.

12.11. 18.00 h - Mše sv. v katedrále sv. Václava a Vojtěcha u příležitosti výročí kanonizace. Celebrouje pražský arcibiskup J. Exc. Mons. Dominik Duka OP s ostatními biskupy.

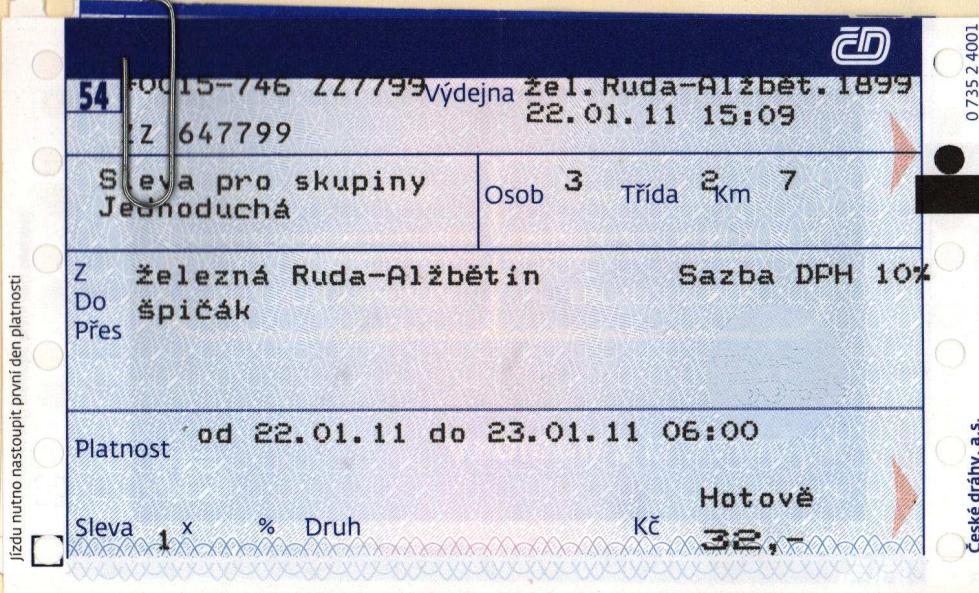
22. 23. 24. 11. - Sv. Anežka Česká a velké ženy její doby - Vědecká mezinárodní konference na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

25. 11. – 25. 3. 2012 - Výstava sv. Anežka Česká - Klášter sv. Anežky v Praze Na Františku, Národní galerie.

OHLEDNUTÍ

• Farní večer mládeže

Naše farnost se rozhodla uspořádat v Lochotínském pavilonku 14. ledna 2011 Farní večer mládeže, který byl podle podobné televizní soutěže nazván „Farnost hledá talent“. V naší skupince, která se připravuje na běžkování, jsme si řekli, že kdo má mladé srdce, by neměl zůstat stranou a půjdeme se tedy potěšit i my, co jsme dříve narození. Nakonec tu nás starších, díky řádícím infekcím a virozám, byla jen hrstka, ale každý, kdo přišel se pobavil a nelitoval. Ač se někomu zdála být přímo nevhodná až úpadková inspirace televizní soutěž Česko — Slovensko hledá talent, ukázala se tato volba jako velmi zajímavá. Odpadla jakákoliv předkola a každý, kdo do toho šel, dostal svůj čas ve večerním programu. O perfektní ozvučení se postaral Petr Šúha a večer bravurně moderovali Vojta Linka s Dádou Burešovou. Porotě, ve které zasedli Miša Kopeč-

FARNÍ VĚSTNÍK PLZEŇ

březen 2011

ková a Pepa Rajtmajer, předsedal P. Dominik a nutno říci, že se jí velmi dobře dařilo vtipem a nadhledem odlehčit atmosféru soutěže, takže celý večer byl neobyčejně zábavný. Sířídaly se soutěžní vystupy s volnou zábavou s reprodukovanou hudbou a nutno říci, že se nikdo nenudil. Soutěže se zúčastnili:

1. taneční vystoupení Malého Spolča na hudbu z muzikálu Hair
2. Pavel Sláma a jeho žonglování
3. Alenka Smolková a Anička Rajtmajerová s jejich houslovým duetem
4. Tonda Glac a jeho zvláštní hra na el. kytaru
5. Taneční vystoupení slečny jejiž jméno si bohužel nepamatuju
6. Vojta Linka a Dáda Burešová a jejich kadeřnická show
7. Martin Pachner se skupinou, kde každý hrál jednou rukou na svůj a druhou na nástroj druhého.

Do soutěžních čísel dávali všichni veškerou energii a snahu a bylo to znát od prvního vystoupení. Mne nejvíce zaujalo Malé Spolčo se svým tanečním číslem, ale nejvíce hlasů přítomních na rozdaných lístcích nakonec získali Vojta s Dádou za veřejné zkrácení svých dlouhých kadeří.

Když večer v Pavilonku skončil, odebralo se zdravé jádro do HiFiklubu na Náměstí Republiky, kde ještě pokračovala neformální zábava při kytaře. Myslím, že mladí z naší farnosti zasluhují velkou pochvalu za uspořádání takového večera.

Béda

• Byli jsme na běžkách na Šumavě

Farní běžkování bylo naplánováno na sobotu 8. a 15. ledna. Přestože už od listopadu kraluje v naší zemi paní Zima, zrovna v tyto dny se oteplilo, přišla obleva, déšť a s ní zrušení plánovaného výletu. Ale už za týden se přece jen počasí umoudřilo, případl sníh, mrzlo a tak se na nádraží ČD v sobotu 22. ledna brzy ráno objevily tři běžkování chtivé postavy, br. Didak a dva farníci.

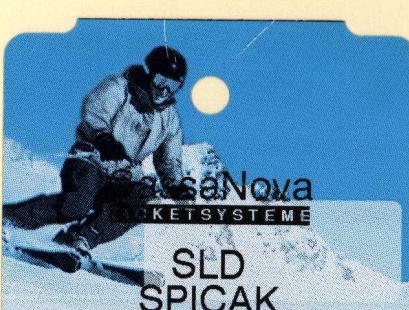
Cesta směrem na Železnou Rudu — Špičák uběhla ve vyhřátém vlaku rychle, cestou vlakem

jsme viděli koně, ovce, ale také lamy, v cílové stanici jsme potkali páru známých tváří z Plzně a vydali se k sedačkové lanovce na Hofmanky. Když jsme z lanovky vystupovali, neviděli jsme vrcholky rakouských Alp tak jako před několika lety, ale přesto bylo počasí příznivé, dokonce jsme chvílemi „chytili“ bronzy. Stopa byla svižná, čerstvý sníh zakryl nedostatky způsobené oblevou a tak jsme za chvíli ujeli 4 km na Gerlovu hut. Tady jsme se občerstvili, popovídali a zase nasadili běžky, i přes rychlou jízdu jsme se snažili vnímat krásy okolní Šumavské přírody. Naším dalším cílem byla Hůrka, bývalá sklářská hut, nedaleko jezera Laka. Jediným pozuškem dnes již zaniklé obce je kaple sv. Kříže. Dříve než jsme dorazili až k ní, pomodlili jsme se Anděl Páně u božích muk u cesty, teprve poté jsme se znova občerstvili a zima nás vyhnala zase do stopy, do závěrečného výstupu kolem hory Debrníku a poté dlouhého sjezdu až do Železné Rudy — Alžbětiny. Mezičím jsme si udělali ještě krátkou přestávku na kousek čokolády a společné foto a po dlouhém sjezdu lesem jsme se zastavili až u viaduktu v Alžbětině.

Neobešlo se to bez několika pádů, ale zas tak zlé to nebylo... Těch dvacet ujetých kilometrů bylo docela v nohou znát a proto jsme moc rádi usedli do vlaku, předtím ještě nakoupili něco na zub, přijemně unaveni a s dobrým pocitem, že jsme při krásném zimním počasí neseděli doma, jsme za tmy dorazili do Plzně. Byl to krásný výlet, díky Bohu, osvěžili jsme se na duši i na těle a škoda jen, že nás nejelo více.

Pavla B.

SpHo
Dospělí
Spicak-Hofmanky
22.01.11 09:17 0100 0410237 01/001
Kč 30.00

NESSY

**Římskokatolická farnost Plzeň - Severní
předměstí**

Komenského 17, 323 13 Plzeň

Vás srdečně zve na
DUCHOVNÍ OBNOVU PRO ŽENY

na téma

Nelze sloužit dvěma pánum

P. Vianney, OFM

18. - 19. března 2011
v „Domečku“ Komenského 17, Plzeň

Sejdeme se v pátek v 19.00 hodin v Domečku u společné večeře.
Možnost přespání z pátku na sobotu.

Adorace (soukromá i společná), přednášky, možnost svátosti smíření nebo
duchovního rozhovoru, mše svatá, křížová cesta.

Bližší informace Vám podá P. Didak na telefonu 777 023 897

Rozmístění

Kaple

adorace a rozjímání

Sál

přednášky, rozjímání, adorace

Pohostinka

svátost smíření, duchovní rozhovor

P. Vianney

Kancelář

svátost smíření, duchovní rozhovor

P. Dominik

Klubovna skautů (za kuchyní)

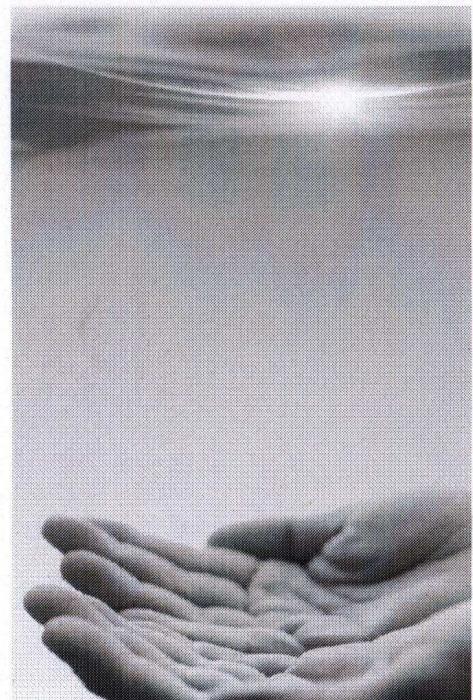
rozjímání, tichá motliba

Kuchyně

večeře, ranní chvály, snídaně, oběd

(během celé duchovní obnovy

možnost občerstvení)

Ničím se neznepokojuj,

ničím se nermuň,

všechno pomijí,

Bůh se ale němění.

Máš-li v srdci Boha,

nic tí nechybí,

jeho láska stačí.

(Terezie z Avily)

Duchovní obnova pro ženy

P. Vianney

na téma

Nelze sloužit dvěma pánum

18. – 19. března 2011

Římskokatolická farnost
Františkáni Severní předměstí
Domeček

ZPRÁVY - březen až květen 2011

Pokoj a Dobro všem.

Tak máme tu **březn**, kde podle lidového rčení za kamna vlezem. No tady v Plzni jsme neměli čas za kamna vlézt, jelikož je tu živo, jako vždycky. Hned v prvním březnovém týdnu se bratr Didak spolu s dalšími bratry odstěhoval na týden do Rakouska, aby se nejen setkal s rakouskými bratřími, ale také aby si zalyžovali a o **víkendu 4.-6. března** se bratři Dominik a Juniper vydávají do kolébky křesťanství Českého národa do Velehradu, aby tam spolu s dalším týmem lidí obnovili něco málo přes 110 mládežníků, kterým učaroval duch svatého Františka z Assisi, a to zajímavým tématem „Člověk pod Božím pohledem“.

Skvěle připravené přednášky doplňovala krásná hudba a úsměv na tváři jednotlivých účastníků. Společné modlitby a mše svatá byly nádherným vrcholem jednotlivých dnů našeho společného setkávání. Obnovilo to nejen mládežníky, ale také tým, který celou tuto akci poctivě připravoval. Že nás Bůh nesl na svých křídlech dokázal Bůh tak, že jsme trasu z Uherského Hradiště do Prahy absolvovali za dvě a půl hodiny. Ve **středu 9. března** na nás začalo dýchat postní období, ale také postní předsevzetí, které jsme si sami dali. Večer po mši svaté na Roudné nás bratři Dominik a Didak opustili, aby se mohli druhý den zúčastnit jednání definitoria. Ještě týž večer, jak je u nás v Plzni zvykem, nás tentokrát na biskupství volala nádherná přednáška Katky Lachmanové „O smysluplné askezi“. Co dodat, bylo nacpáno až k prasknutí a jak sama Katka říkala, že je velice překvapena, že tak „nechutné“ téma zajímá tak mnoho lidí tady na Plzeňsku. Moc pěkný začátek postní doby. Postní doba se ale netýká zas tak malých dětí, a oni měli již v neděli **13. března** každoroční maškarní ples, tentokrát sice v postu, ale dřív to už opravdu nešlo. Sešlo se jich opravdu požehnaně.

Ve středu **16. března** večer na nás čekal se svou přednáškou P. Aleš Opatrný, který se nám snažil vysvětlit, proč se křtí lodě, cd a lidé. Velice vhodné téma k roku křtu. Již v pátek začíná pravidelný kolotoč duchovních obnov. Tentokrát ji začaly naše ženy v pátek **18. března** večer. Téma obnovy znělo: „Nelze sloužit dvěma pánum“. Obnovu vedl náš bratr Vianney. Sešlo se několik žen různých věkových kategorií. Společně se jim podařilo vytvořit prostor, kde nejen ztišily svou mysl, ale dokázaly otevřít svá srdce Bohu a naslouchat hlasu, který v běžném životě bývá přehlušován vším možným. Zpomalily, aby zrekapitulovaly dosavadní životní pouť a různými způsoby zakusily Boží blízkost – v modlitbě, ve zpovědi, při mši svaté, při promluvě, setkání a sdílení s druhými. Bohu díky! Jedna z našich obnovených žen napsala: Jsme vděčné - za krásné přátelské ovzduší všem přítomným, za oslovující promluvy otce Vianneye, za výborné jídlo našim stálým kuchařkám, za to vše dohromady a navíc krásnou přírodu, počasí a ještě spoustu dalšího - našemu Pánu. Jak je v Plzni již letitým zvykem, tak jedna neděle v postní době je zvláštní tím, že žádný farář neslouží ve své farnosti, ale v jiné farnosti podle losu, který na něj vyjde. Letos to vyšlo na **20. března** a neminulo to ani naše bratry. V naší farnosti sloužil P. Emil Soukup. Ještě týž večer odjízdí bratr Dominik do Kostelního Vydří, kde se zaučuje, jak zacházet se zlým a jak využívat a nakládat s darem modlitby za osvobození. Dne **24. března** nám bratřím začíná naše pravidelná rekolekce a již v sobotu odpoledne ve 13 hod je u nás v domečku první setkání animátorů ministrantů Plzeňské diecéze, které vedou P. Miroslav Gierga a bratr Juniper. **Pondělí 28. března** je pro naši farnost dost zlomový, protože se bratři měli sejít s diecézním biskupem Františkem Radkovským v jeho sídle, aby předložili otci biskupovi návrh na stavbu nového duchovního a pastoračního centra a kostela pro Lochotín. Návrh byl jednomyslně přijat a otec biskup zaštiťuje tuto stavbu svým jménem.

Ve **středu 30. března** na nás v prostorách biskupství opět čekal se svou přednáškou P. Aleš Opatrný, který se nám snažil vysvětlit, co z toho mám když jsem pokrtěn.

O **víkendu 1-3. dubna** čekala na naše mládežníky pravidelná duchovní obnova, rozdělená na tři skupiny, ta nejmladší vedená br. Didakem byla v Holostřevech, prostřední pod vedením br. Filipa a části brněnské komunity byla v Jesenici, a ti nejstarší pod vedením místních kněží v nějaké tramzárii u Čachrova.

Následující víkend **8-10. dubna** se v Hájku u Prahy sjíždějí ministranti naší provincie, aby společnými silami obnovovali a zušlechťovali prostory kláštera a okolí. Z naší farnosti jich nakonec jelo 9, z toho dva animátoři. Na bratra Junipera padl těžký úkol nasytit všechny hladové krky. No dopadlo to dobře, nikdo hladov neumřel, zato pražští bratři si stěžovali na nadměrnou pracovní aktivitu všech ministrantů. Naši plzenští kluci si doslova užívali tohoto víkendu plnými doušky, radovali se i z toho, že si mohou zahrát nějaké hry, začutat s míčem, opékat buřty a podobně. Vše nádherně doplňuje nás Pán darovaným slunečným víkendem.

Blíží se nám vrchol postní doby a jak je již v naší plzeňské diecézi zvykem, tak před **Květnou nedělí** jsme svým nevěřícím spoluobčanům vydávali své svědeckví o Zmrtvýchvstalém Pánovi. V pátek na nás čekala Křížová cesta centrem města Plzeň, v sobotu pro změnu setkání mladých se svým pastýřem otcem biskupem a v neděli jsme si společně v našich farnostech připomínali **17. dubna Květnou neděli** v Jeruzalémě. Začal nám **svatý týden** a tím také hlubší prožívání Ježíšova poslání na zemi, Jeho obětování se za nás hříšné, zaplacení výkupného za nás. Na **Zelený čtvrtok 21. dubna** spolu s otcem biskupem v katedrále svatého Bartoloměje slavíme v 9.00 hod mši svatou se svěcením olejů a vstupujeme do velikonočního tridua. Večer pak slavíme již na Roudné mši svatou na památku Večeře Páně. Na **Velký pátek** prožíváme při obřadech Jeho bolestné chvíle, před obřady se již tradičně modlíme Křížovou cestu na hřbitově u Všech svatých a v sobotu večer slavíme **Jeho slavné vzkříšení**, ale také zápis čtyř nových božích dětí do knihy života. Po **Velikonoční vigilii** následuje agapé v Domečku až do ranních hodin. Radostné aleluja nás provází po zbytek víkendu, ale hlavně v neděli, kdy jsme s několika našimi farníky šli zpívat do LDN-ky písň chval. V pondělí na nás čekala na Roudné v kostele Všech svatých pomlázková mše svatá v 10 hodin, br. Didak při mši svaté, na níž byla hojná účast skautů, dostává od vedoucího střediska Ichthys „**Řád Lilie vděčnosti**“ za obětavou duchovní spolupráci se skautským oddílem Poutníci a zároveň oznamuje, že od provinčního ministra br. Jeronýma dostal svolení skládat skautský slib na letošním táboře v Milevu a tak si splnit svůj dávný sen – stát se skautem. Pomlázkou prožívali zvláště malí kluci. Ženy se nijak nebránily, právě naopak doslova se těšily na výprask. Ještě tentýž den odpoledne odjíždíme s bratry do nedalekých Rokycan, kde pokračujeme v oslavách Kristova vzkříšení na obědě u P. Jardy Hůlleho.

Hned druhý den tj. **26. dubna** odjíždí bratr Juniper do Prahy, aby se účastnil svatebního obřadu jedné dívenky z dívčí katolické školy. Protože neměla otce, zastupoval tuto roli bratr Juniper a přiváděl ji k oltáři. O dva dny později odjíždí bratr Juniper s dalšími 57 skauty do patronátního města Regensburg v Německu, kde na nás již čeká skoro stejný počet německých skautů. Čekalo na ně 180 km, které ujeli na kolech za dva dny. Zatímco se bratr Juniper se skauty potí na kole, tak naši farníci se „potí“ na tradiční brigádě u nás v domečku na svátek práce. Na plzeňském biskupství se téhož dne účastní festivalu křesťanských sborů „Pilsalive“ náš Chlupatý sbor – dětská scholička, kterou obětavě vedou Jana Pachnerová a Jana Černá.

V týdnu od **2. – 5. května** slouží opět bratr Juniper dívčí katolické škole, kde věnuje svou sílu službě třem dívkám na vozíku, ale také ostatním postiženým dívenkám. Tentokrát navštívili oblast Králického Sněžníku. Zažili tam snad všechna roční období během jediného týdne, jaro, léto, podzim, ale také příval sněhu. Sotva Juniper přijel, ihned odjel se společenstvím Vinařů (tak se společenství jmenuje, jehož formátorem nebyl nikdo jiný než bratr Regalát ofm) na Šumavu, do Hojsovy stráže, aby spolu trávili víkend a Boží blízkost. Spolu s námi tam byl také bratr Regalát, hlavní formátor celého společenství.

O **víkendu 6. - 7. května** spolu se ženami z naší farnosti vyrazili bratři Didak a Dominik na pouť za rodiny na svatou Horu u Příbrami. Tato pouť se již začíná stávat tradicí a naše farní ženušky ji rády vyhledávají, hlavně kvůli duchovnímu načerpání a obnovení všech vnitřních sil. Nejsou bezedné a potřebují také doplnit své číše.

V **neděli 14. května** spolu s našimi seniory jedeme na krásnou a požehnanou pouť do Hájku u Prahy. Všem se tam moc líbilo, ale hlavně bylo úžasné setkání s bratrem Benediktem Holotou ofm, na které ještě dlouho senioři vzpomínali. Koncem měsíce **25. až 27. května** prožíváme v nedalekých Štěnovicích svou pravidelnou měsíční rekolekci, tentokrát tak, abychom ještě stihli

i začátek Noci kostelů. Bratři Didak a Dominik slouží mši svatou v domově důchodců, bratr Juniper je v katedrále na mši, kterou otec biskup zahajuje plzeňskou Noc kostelů. Na Roudné v kostele Všech svatých při večerním programu br. Didak představuje novou knihu – kroniku farnosti - Františkáni v Plzni 1293-2010, kterou sestavila Pavla Budilová. Kniha je ještě „teplá“, ve čtvrtek odpoledne ji přivezli z tiskárny na Moravě.

V **sobotu 28. května** je u nás v domečku příprava dětí na první svaté přijímání, v neděli **29. května** tyto děti poprvé přijímají při mši svaté v 11 hodin. Odpoledne téhož dne je u nás pravidelné setkání animátorů mládeže spojené s obědem animátorů a hned odpoledne nás svou návštěvou a plánovanou přednáškou o satanismu a působení zlého ducha pro animátory a farníky poctil bratr Jakub ofm. Společně na večer odjíždíme do nedaleké Moravské Třebové na naší společnou rohožkovou kapitulu.

Zapsal bratr Juniper

„Byl jsem slepý, a on mě uzdravil“

2.-3. dubna 2011

věk 10 – 12 let

Růža, Alenka, Denisa, Didak

Místo: Holostřevy

Sraz: ČD u Hutníka v **8:10** hodin

S sebou: karimatka, spacák, přezůvky, poznámkový blok, tužka

Cena: 200 Kč

Návrat: Plzeň hl.n. ve 15:26 hod.

„Hledejte nejprve Boží království“

1.-3. dubna 2011

věk 13 – 16 let

br. Filip a další bratři františkáni

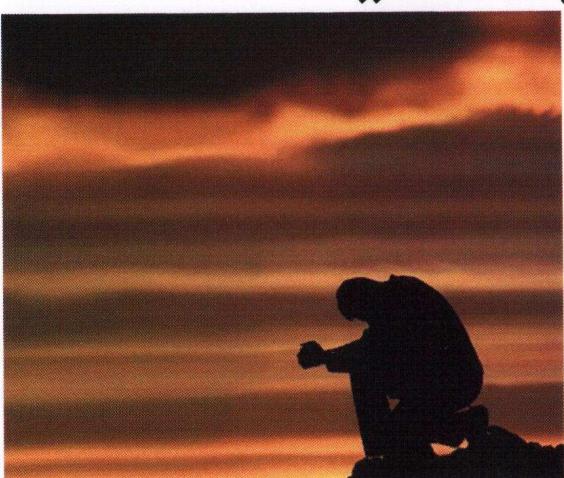
Místo: Jesenice

Sraz: ČD u Hutníka v **15:45** hodin

S sebou: karimatka, spacák, Bible, přezůvky, poznámkový blok, tužka

Cena: 300 Kč

Návrat: Plzeň hl.n. ve 15:54 hod.

„Svatební košile“

1.-3. dubna 2011

věk 17 – 27 let

P. Jan Virt a P. Vendelín

Místo: Čachrov

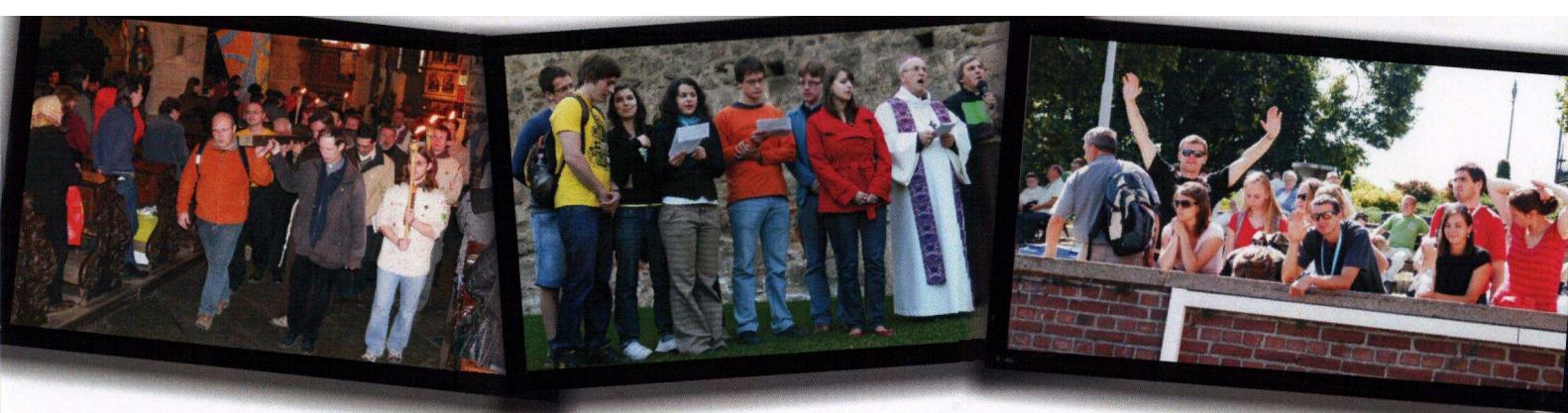
Sraz: ČD u Hutníka v **15:50** hodin

S sebou: karimatka, spacák, Bible, přezůvky, poznámkový blok, tužka

Cena: 300 Kč

Návrat: Plzeň hl.n. v 15:47 hod.

XXVI. Světový den mládeže v Plzeňské diecézi

SETKÁNÍ MLÁDEZE S BISKUPEM

15. a 16. DUBNA 2011

Na cestě do Madridu...

PÁTEK 15. DUBNA

**18:00 Křížová cesta ulicemi města Plzně
(začátek v katedrále sv. Bartoloměje)**

SOBOTA 16. DUBNA

**09:30 Program v Salesiánském středisku
(Plzeň-Lobzy, Revoluční 98)**

**10:00 Přednáška známé biblistky
Doc. PhDr. Mireiy Ryškové, Th.D.**

**14:00 mše svatá
s biskupem Františkem Radkovským**

**Těšit se můžete na další přednášky,
workshopy, Que vadis...**

**"V Kristu zapust'te kořeny,
na něm postavte základy,
pevně se držte víry." (Kol 2,7)**

www.plzen.signalycz

V případě zajištění ubytování kontaktujte:
DCM Plzeň, Františkánská 11, 301 00 Plzeň,
tel.: 777 633 350, dcm@bip.cz, skype: dcmplzen

Akce se koná za podpory města Plzně, MŠMT a MK ČR.

Z plánovacího kalendáře

Pravidelná setkávání

- **Modlitba sv. růžence — každý pátek v 9⁰⁰ hod v Domečku Scházejí** se maminky bez dětí i s dětmi k modlitbě a rozjímání sv. růžence. Je také prostor pro rozhovory a sdílení.
- **Společenství seniorů — v úterý v Domečku od 9³⁰ hod**, dvakrát do měsíce se scházejí pod vedením br. Junipera (tel.: 605 374 900), u něj lze získat informace o aktuálním datu setkání. Společně se modlí, rozjímají Písmo, poté volná zábava. Zvou i ostatní, kteří nechtějí být sami.
- **Modlitební společenství přímluvné modlitby** — možnost přímluvné modlitby v bytě u M. Ventové: **každé pondělí od 19³⁰ hod.** Po modlitbě sv. růžence je možnost přímluvné modlitby a prosby. *Pokud má někdo potřebu poprosit o modlitbu, může poslat SMS na tel. č.: 736 779 178 (pí. Marie Ventová).*

10

OHLÉDNUTÍ

• Setkání animátorů skautů v Holostřevech

Původní myšlenkou skautských animátorů bylo, že je to odpočinková akce za odměnu.

Tentokrát to ale bylo trochu jinak. Po celé ČR probíhá spousta vzdělávacích kurzů pro vedoucí družin, ale bohužel se nám nějak nepodařilo namotivovat rádce družin, aby na kurzy jeli. Napadlo nás řešení. Uděláme jim zkrácený rychlokurz na setkání animátorů. Já s Jakubem jsme si rozmysleli, co všechno by

tam mělo zaznít a pak už jsme jen rozdělili úkoly. Jakub měl blok o metodice her, jejich vysvětlování a vše co s tím souvisí. Já měla kapitoly celoroční hra, příprava schůzky a jednání s dětmi a s rodiči. Pepa mluvil o bezpečnosti a právu a také moc zajímavou část svého výstupu věnoval chartě skautingu. Také br. Didak si pro nás připravil jednu přednášku.

Celý víkend byl pojat jako předávání zkušeností mladším. Vařila nám Žabka a všichni jsme si jídlo moc pochvalovali. Po zpětné vazbě bylo jasné, že se všem setkání animátorů moc líbilo. Bylo to vidět i při odjezdu, kdy jsme ještě půl hodiny v hloučku stevovali před farou v Holostřevech a nikomu se nechtělo odjet.

Eliška